

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרפח

ערב שבת קודש פ' שופטים, ג' אלול ה'תשס"ז

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ז שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הרבנית מרת לאה בת ר' אברהם אבלי ע"ה רייטשיק

אשת שדי"ר כ"ק רבותינו נשיאינו

הרה"ח הרה"ת ר' מנחם שמואל דוד הלוי ע"ה

ב"ר שמעון הלוי הי"ד רייטשיק

נלבי"ע ביום כ"ד מנחם-אב ה'תשס"ז

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י

אנ"ש דלאס-אנדזעלעס, קאליפארניע

שיחיו

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי ש' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

ב"ה

3

דבר מלכות

אוחזים כבר בזמן קיום היעוד "ואשיבה שופטיך" / משיחת ש"פ שופטים החנושא

8

זמן הגאולה

צריך לדעת שזה בדיוק כפי ששומע זאת מהקב"ה / הזמן הנוכחי באור הגאולה

11

המעשה הוא העיקר

לא להכנס עמו כלל בשקופ"ם. כי חבל על הזמן / הוראות למעשה בפועל

12

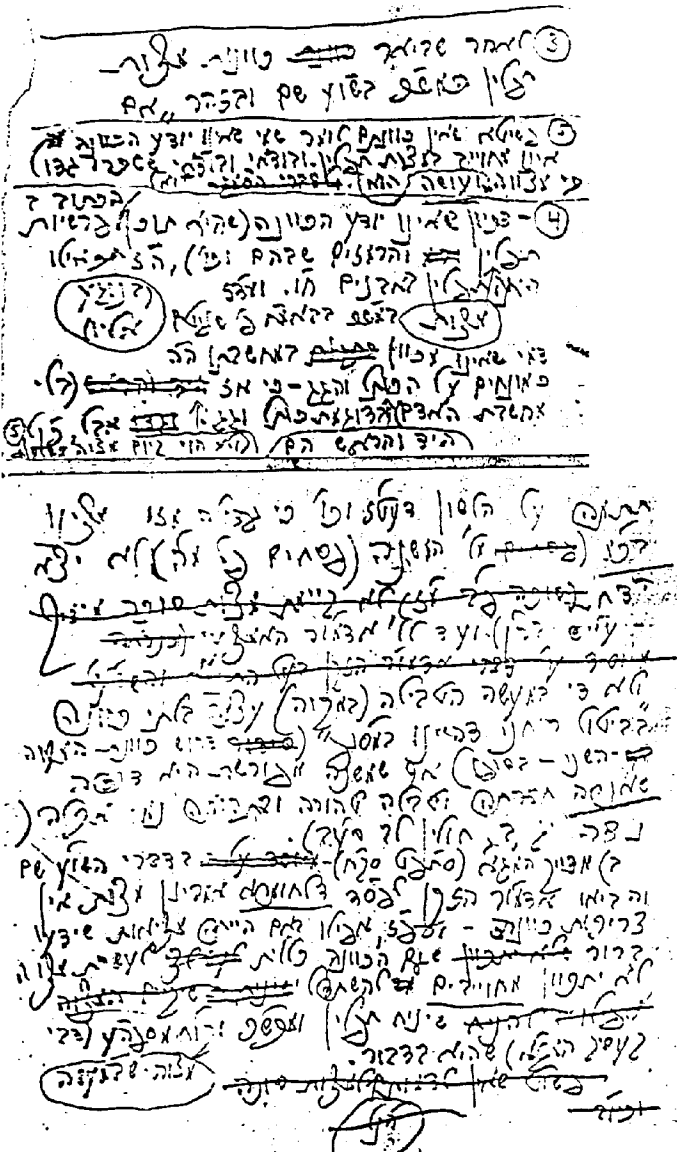
ניצוצות של משיח

כאשר משיח רואה שילדי ישראל מחכים ומצפים לו... / קטעים קצרים בעניני גאולה

14

כתי"ק - פרסום ראשון

התועלת בהנחת תפילין ע"י אלה שאינם יודעים הכוונה / צילומי כתי"ק נדירים

ברכות לבביות ואיחולי "מזל טוב"

לחבר מערכת "יחי המלך", בעל מרג' ורב פעלים בעניני חב"ד באה"ק ובפרט במבצע הכי עיקרי - קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש, מזכיר וחבר אגודת חסידי חב"ד בארצנו הקדושה ת"ו הרה"ח **ראובן שי" קופצ'יק** וזוג' הנכבדה מרת **נחמה דינה** תחי' לרגל הולדת בנם **לוי יצחק שי" והכנסתו לבריתו של אברהם אבינו ע"ה**

יה"ד שיוכו לגדלו לתורה לחופה ולמעש"ט מתוך הרחבה בגשמיות וברוחניות, וירוו ממנו רוב נחת יהודי חסידי אמיתי, בתוך שאר כל יוצאי חלציהם, ויזכו תיכף ומיד ממש - בתוך כלל ישראל - לקבל פני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בעיני בשר, למטה מעשרה טפחים, בפשטות ממש

יחי המלך

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר **צבי הירש ע"ה סטראל** - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל** בת ר' **יעקב ע"ה** - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקווים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחיו

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 04) 8715-770

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

אוחזים כבר בזמן קיום היעוד "ואשיבה שופטיך"

שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיך" ו"יועצריך" ונביא הדור, שיורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני" וכל האנשים דדור זה ● עד - הנבואה העיקרית - הנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא" ● וביחד עם זכות זו - יש לכל אחד מאנשי דורנו האחריות לקבל על עצמו "שופטיך" ו"יועצריך", ולציית להוראות ועצות טובות שלו ● נשיא הדור על-דרך אכן השתי' - שנמצאת במקום מסויים בעולם הזה הגשמי, וקיימת תמיד כלי שינויים אפילו לא השינוי דגניזה, כהארון שנגנז וכיוצא-בזה ● משיחת ש"פ שופטים, ז' אלול ה'תשנ"א - מוגה, תרגום מאידית*

אדמו"ר נשיא דורנו⁴: "לאלתר לתשובה (ובמילא) לאלתר לגאולה", שכבר סיימו את הכל, אפילו "צחצוח הכפתורים"⁵, וצריך רק להיות "עמדו⁶ הכן כולכם"⁷ - וגם את זה כבר סיימו - לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש - מובן, שאוחזים כבר עתה בזמן של קיום היעוד "ואשיבה שופטיך גו' ויועצריך"⁸,

א. בשייכות עם הציווי של הפרשה שקוראים בשבת ז'ו¹ "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך", ישנו היעוד של נביא הגאולה²: "ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועצריך כבתחלה", וכפי שאומרים גם בתפלה בכל יום (מימי החול³): "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה".

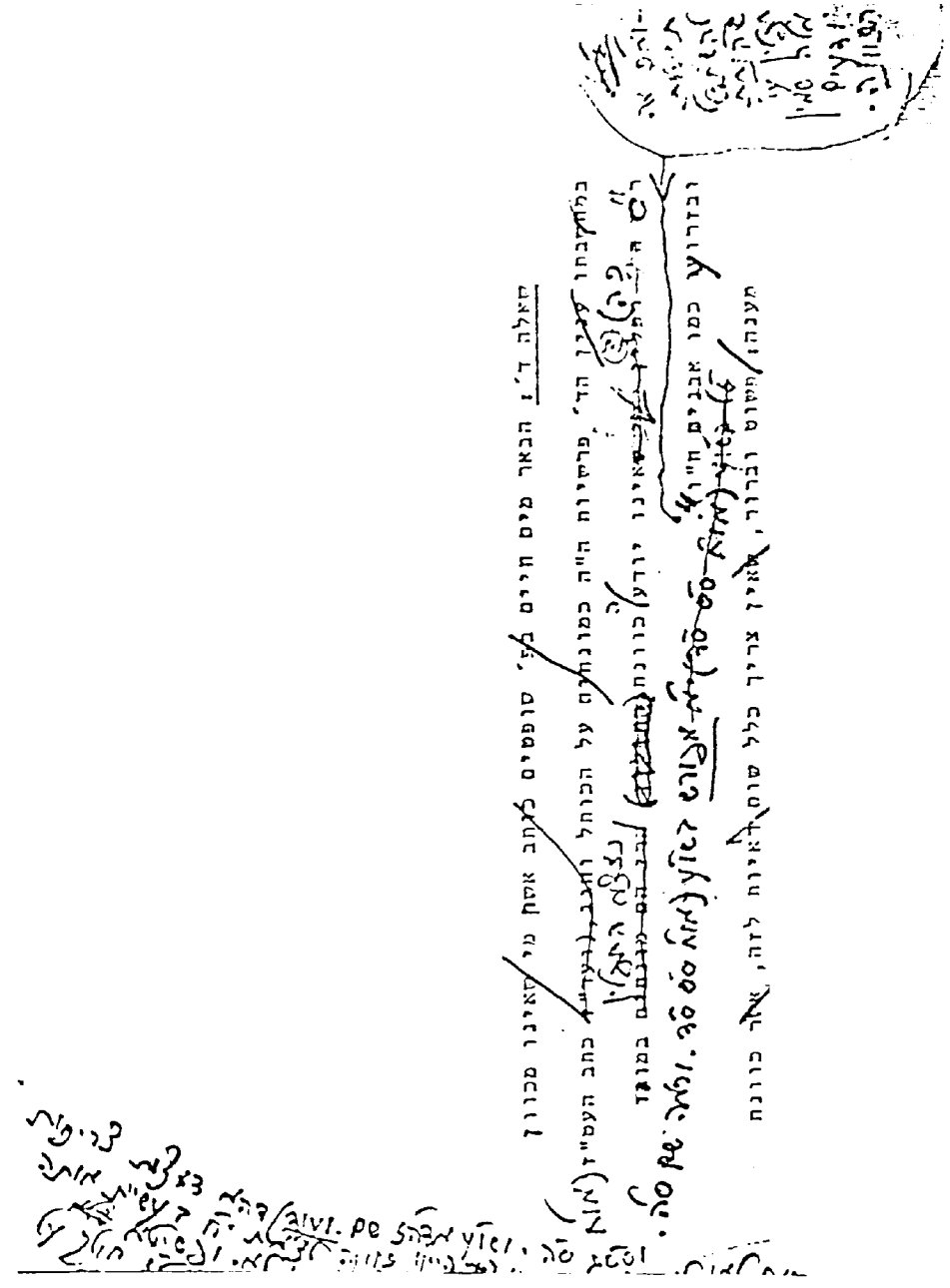
וע"פ המדובר כמה פעמים ובפרט לאחרונה - אודות הכרזת והודעת כ"ק מו"ח

* שיחה זו הוגהה על-ידי כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א באידיש ותורגמה ללשון הקודש ע"י י'עד הנחות בלה"ק. תרגום השיחה הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

(4) "קול קורא" ב"הקריאה והקדושה" (סיון - תמוז תש"א. אלול תש"ב) - נדפסו באגרות-קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ה ע' שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך. ח"ו ע' תל ואילך.

(5) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.
 (6) אגרות-קודש שלו ח"ד ע' רעט. וש"נ.
 (7) ראה "היום יום" ט"ו טבת. ובכ"מ.
 (8) ראה פיה"מ להרמב"ם סנהדרין פ"א מ"ג, דמשמע

(1) בתחילתה.
 (2) ישע"א, א, כו.
 (3) ברכה ה"א דתפילת העמידה.

התועלת בהנחת תפילין ע"י אלה שאינם יודעים הכוונה

במלאת 40 שנה למבצע תפילין, הבאנו חושפים בזה צילומים נדירים ומיוחדים (מוקטנים) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ בראשית (המשך דשמח"ת) ה'תשכ"ח, אודות השאלות והטענות שנתעוררו בזמנו על "מבצע תפילין" (נדפסו בלקו"ש ח"ו ע' 273 ואילך)

פענוח הצילומים (הכתי"ק בא בהדגשה):

שאלה ד:

כתב העט"ז (או"ח ר"ס כה) לאחר שביאר כוונת מצות תפילין כמש"כ בשו"ע שם וזבחה "אם אינו יודע הכוונה, נמצא התפילין במוח ובזרוע כמו אבנים ח"ו". וא"כ מה תועלת להשתדל בהנחת תפילין ע"י אלה שאינם יודעים הכוונה?

מענה:

א) מפורש בשו"ע (או"ח ס"ס ס"ד. וראה שם ס"ה. וס"ג ס"ה. ושו"ע אדמו"ר הזקן שם. ועוד) דהא דמצות צריכות כוונה ואם לאו לא יצא היינו כוונה לצאת ידי חובתו בעשיית אותה מצוה. ותו לא. ופשיטא שאין העט"ז חולק על כהנ"ל (והרי מוכרח הוא בסוגיות הש"ס ומפורש ברש"י וכו') וח"ו לומר דאשתמיטת' כ"ז.

וכוונתו - דכיון שאינו יודע הכוונה (שהיא תוכן הכתוב בפרשיות תפילין והרמזים שבהם וכו'), הרי זה (בנוגע אליו) כאילו היתה מצות תפילין כאבנים ח"ו. [ועד"ז במש"כ בבאר מים חיים פ' שופטים דמי שאינו מכוון במחשבתו ה"ה כמונחים על הכותל והגג - כי אז (בלי מחשבת האדם) היד והראש הם בדוגמת כותל וגג. ולא הוה קיום מצוה בשלימות]. אבל, כנ"ל, פשיטא שאין כוונתם לומר שמי שאינו יודע הכוונה אינו מחוייב במצות תפילין. ובדאי ובדאי ששכרו גדול, כי מצווה הוא עושה.

ואל תתמה על הלשון דעט"ז וכו' כי גדולה מזה מצינו בכ"מ, מלשון המשנה (פסחים פ"י מ"ה) לא יצא יד"ח (עיי"ש בר"ן), ועד ללשון אדמו"ר האמצעי 'ולא די במעשה הטבילה (במקוה) עצמה בלתי כוונה בביטול רוחני דהיינו במסנ"פ" (דרוש כוונת המקוה - השני - בסופו), אף שמשנה מפורשת היא דגדה שאנסה חברתה וטבלה טהורה ובתרומה נמי אכלה (נדח יג, ב. חולין לב, סע"ב).

ב) מדייק המג"א (סתפ"ט סק"ח) בדברי השו"ע שם והביאו אדמו"ר הזקן לפס"ד דלחומר אמרינן מצות אין צריכות כוונה. ועפ"ז, אפילו באם הייתה מציאות שידעו ברור שגם הכוונה כללית לעשיית מצוה לא יתכוון, מחוייבים להשתדל שיניח תפילין. ומכש"כ וק"ו מצוה שבמעשה מספה"ע (דבי' קעסיק המג"א) שהיא בדיבור.

חקירה¹³, וצריכים לציית לו תיכף ומיד עוד "קודם שיעשה אות", ו"אסור לחשוב אחריו ולהרהר בנבואתו שמא אינו אמת ואסור לנסותו יותר מדי כו' שנאמר¹⁴ לא תנסו את ה' אלוקיכם כאשר נסיתם במסה כו' אלא מאחר שנודע שזה נביא יאמינו וידעו כי ה' בקרבם ולא ירהרו ולא יחשבו אחריו כו"¹³, כיון שמאמינים בדברי הנביא, לא משום שאלו דבריו של הנביא, אלא משום שאלו דברי הקב"ה ע"י נביא זה!

[אפילו לא דברי הקב"ה שנאמר ע"י נביא שני, אבל לא נאמרו אליו].

ישנה ההוראה כנ"ל, שצריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיך" ו"יועציך" ונביא הדור, שיורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני' וכל האנשים דדור זה, בכל עניני תורה ומצוות, ובנוגע לחיי והנהגות היום-יום הרגילים, גם ב"כל דרכיך (דעוהו)" ו"כל מעשיך (יהיו לשם שמים)"¹⁵,

עד - הנבואה העיקרית - הנבואה¹⁶ ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא"¹⁷.

וביחד עם זכות זו - יש לכל אחד מאנשי דורנו האחריות לקבל על עצמו "שופטיך" ו"יועציך", ולציית להוראות ועצות טובות שלו - ובלשון רבים ("שופטיך" ו"יועציך"), ריבוי משפטים וריבוי עצות, נוסף על כך שזה בא (ומיוסד על ההוראות ועצות) מ"שופטיך" ו"יועציך", "מאן מלכי רבנן", ורבותינו נשיאינו

13) שם ה"ה.

14) ואתחנן ו, טז.

15) משלי ג, ו. אבות פ"ב מי"ב. וראה רמב"ם הל' דיעות ספ"ג. תוסו"ע או"ח סרל"א.

16) לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שזהו בודאות - ראה מאמרי אדה"ז קצרים ע' שג"ד.

17) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

ותירתה מזה כבתחילה: כבר ישנה ההתחלה בזה.

ב. [.] מזה מובן הלימוד שישנו לכל-אחד בעמדנו בשבת פרשת שופטים בדרנו זה ובפרט בזמן האחרון, הרגעים האחרונים שהגלות - שצריכה להיות עבודה בהתאם מדה כנגד מדה למצב הגאולה:

לפרסם אצל עצמו ואצל כל אלו שאליהם אפשר להגיע - שצריכים לקבל על-עצמם (ביתר חוזק) את ההוראות ועצות ד"שופטיך" ו"יועציך" שבדרנו - "מאן מלכי רבנן"⁹ בכלל, ובפרט נשיא דורנו - הבא בהמשך לרבותינו נשיאינו שלפניו - שופט דורנו ויועץ דורנו ונביא דורנו,

וכציווי התורה הנ"ל¹⁰: "נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו", "אליו תשמעון"¹¹, וכפס"ד הרמב"ם הנ"ל, שאם יש לאחד המעלות והשלימויות שצריכים להיות לנביא ומראה אותות ומופתים - כפי שראינו ורואים בהמשך קיום ברכותיו, אצל נשיא דורנו - הרי "אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אליו תשמעון", או עי"ז ש"יאמר דברים העתידיים להיות בעולם ויאמנו דבריו"¹² (כפי שראו זאת אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר),

ותירתה מזה: "נביא שהעיד לו נביא אחר שהוא נביא - כפי שהוא בנוגע לנשיא דורנו, ונמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו כו' - הרי הוא בחזקת נביא ואין זה השני צריך

9) ראה גיטין סב, א.

10) פרשתנו יח, יח.

11) שם יח, טו.

12) רמב"ם שם רפ"י.

ש"ואשיבה שופטיך גו"י יהי' עוד "לפני בוא המשיח" וכחסיום בכתוב זה "אחרי כן יקרא לך עיר הצדק גו"י.

כאשר משיח רואה שילדי ישראל מחכים ומצפים לו...

[. .] יתנו, כנהוג, "שלושה" מטבעות ו"בתלתא זימני הוי חזקה", להוסיף חוזק לכאו"א מהמבוגרים ולכאו"א מהילדים כדי שיוסיפו ויתחזקו עוד יותר בלימוד תורתו וקיום מצוותיו של הקב"ה, ובכלל זה קיום הציווי ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", שמצפים ומתגעגעים למשיח, שזה גופא מסייע שיבוא במהרה, ותיכף ומיד ממש – כשרואה שילדי ישראל והוריהם ומחנכיהם מחכים ומצפים לו, והוא עצמו מחכה ומצפה עוד יותר מתי כבר ה"יבוא" בפשטות ויוציא את כל בני מהגלות.

(משיחת ז' אלול, למחנה קיץ "אמונה" ה'תשנ"ו - בלתי מוגה)

לאחר הדיבור מראים באצבע: הנה דוד מלכא משיחא!

כיון שכבר נסתיימו כל העניינים ד"מעשינו ועבודתינו", וכפי שמעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שסיימו אפילו "לצחצח הכפתורים", ועומדים מוכנים ("עמדו הכן כולכם") לגאולה האמיתית והשלימה – בודאי שמהדיבור בכל עניינים אלו באים להמעשה בפועל ממש **תיכף ומיד**, ועד שברגע שלאחר הדיבור מראים באצבע ("מראה באצבעו ואומר זה") הנה דוד מלכא משיחא!

(משיחת ליל ב' דר"ח אלול ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

ענין הכי עיקרי והכי פנימי, הכי טוב והכי מתוק

ו"המעשה הוא העיקר" – שהחלטות הטובות שמקבלים יחדיו, "כאיש אחד בלב אחד", יקיימו בפועל ממש. וכאמור, שע"ז זוכים לאלתר לכתובה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, ברכתו של הקב"ה, אחדות הפשוטה, כפי שנמשכת בפרטים ופרטי פרטים דחיי האדם, בבני חיי ומזונא רויחא, בטוב הנראה והנגלה.

ועאכ"כ בנוגע לענין הכי עיקרי והכי פנימי, הכי טוב והכי מתוק – אתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(משיחת יום ג' פ' שופטים, א' דר"ח אלול ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

מוקדש לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יח"ד שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

בדורות שלפני זה – שאז יש לזה גם התוקף המובן לכל א' בבחי' עצה טובה (לא רק בדרך ציווי), שאפילו אם הוא אחוז מעצמו (ואפילו אם יש לו סיבה ע"פ תורה ושו"ע ממה לאחוז מעצמו), הרי יחיד ורבים הלכה כרבים¹⁸ – כדעת ה"שופטיך" ו"יועציך" – רבים.

וע"י הקבלה וקיום ההוראות ד"שופטיך" ו"יועציך" שבדורנו – נעשה ע"ז גופא המעין והתחלה דקיום התפלה¹⁹ "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה" בגאולה האמיתית והשלימה (כנ"ל), במכ"ש מזה ש"סוף מעשה במחשבה תחלה"²⁰, עאכו"כ שזה כבר גם בדיבור ("ניב שפתיים", ענין הנבואה), כנהוג לאחרונה לבטא דברים בדיבור, כולל ובמיוחד – שהנה הנה באה הגאולה.

– ועפ"ז ישנו גם מענה על השאלה ששואלים על כך שמדברים לאחרונה שהגאולה באה תיכף ומיד ממש – לכאורה: כיצד יכול זה לעבור ולהצליח בצורה חלקה כל כך; כיצד יגיבו בני הבית על זה, ומה יאמר העולם על כך?! והמענה הוא, שאילו היו עניני הגאולה חידוש, אולי ה' מקום לשאלה; אבל היות שהגאולה אינה חידוש דבר, אלא כל עניני הגאולה התחילו כבר ("כתבתחלה") וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו (בבחי' "יועציך כבתחלה") – לא יהי' פלא כאשר הגאולה באה תיכף ומיד ממש!

ג. ובפשטות:

בעמדנו בהתוועדות חסידים בד' אמות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – צריך כל

אחד, אנשים נשים וטף, לכל לראש לקבל על עצמו החלטות טובות לקיים את כל ההוראות טובות ועצות המדוברים בהתוועדות – מיוסד על תורה שבכתב ותורה שבע"פ, ודברי תורה והוראות דרבתינו נשיאינו.

שיהי' "שופטים תתן לך בכל שעריך", שכל ז' שערי האדם, ב' העיניים וב' האזניים שלו, ב' נחירי האף ופיו – יונהגו ע"פ הוראות תורתנו הקדושה כפי שנמסרה ע"י "מאן מלכי רבנן" בכלל, ובפרט ע"י ה"שופט" ו"יועץ" הדור – נשיא דורנו,

ובפרטיות יותר: כשם שישנו שופט ונביא בכל דור, וזהו מ"יסודי הדת", שתמיד ובכל מקום ישנו גילוי אלקות למטה – עד"ז הוא גם בפרטיות ביהודי בעצמו, שיש לו נשמה, שהיא "חלק אלקה ממעל ממש"²¹, ממש גם בפירושו שזה קיים באופן נצחי (גם כפי שיורדת למטה בעולם הזה הגשמי).

ותוכן ההוראה ד"שופטים גו' תתן לך בכל שעריך" הוא בזה, שהוראות ה"שופט" ו"יועץ" הכללי נמשכים ועוברים ע"י ה"שופט" ו"יועץ" הפרטי שבכל נפש האלקית, שכל ה"שערים" (איברים גשמיים) שלו מונהגים ע"י ג' המוחין שלו ("שופטיך"), ומדותיו שלב ("יועציך"), שכל ומדות דנפשו האלקית, הלומדת ומבינה את הוראות התורה, ובפרט כפי שמתבאר ע"י "שופט" הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ומוריד זאת במדות הלב שלו, אהבה ויראה וכו"²².

זאת-אומרת שלימוד התורה שלו צריך להיות לימוד שמביא לידי מעשה, המתבטא בהנהגתו בפועל – הן בכח הראי' שלו, הן בכח השמיעה שלו, הן בחוש הריח שלו והן בדיבור וטעימה (בפה) שלו.

ובכל אחד מהם – בשני הכיוונים דימין ושמאל, עשה טוב וסור מרע, שכנגד זה הם ב'

18) ברכות ט, א. ושי"נ.

19) ולהעיר שזהו ברכה הי"א בתפלת שמונה עשרה, אשר ענין אחד עשר הוא בחי' כתר, שלמעלה מהשתלשלות דע"ס (ע"ד בחי' שופט שהוא שלא בערך להנשפטים), הכולל ונמשך גם בע"ס (ע"ד בחי' יועץ).

20) פיוט "לכה דודי".

21) תניא רפ"ב.

22) ראה שם פ"ג.

ש"הוא הכל"29, "צדיק יסוד עולם"30,

ע"ד אבן השתי' - שנמצאת במקום מסויים בעולם הזה הגשמי31, וקיימת תמיד בלי שינויים (אפילו לא השינוי דגיזה, כהארון שנגנז31 וכיו"ב), ע"ד שופט ונביא שקיים (נצחי) בכל דור (כסימן לגילוי אלקות בעולם באופן תמידי) - שממנו הושתת כל העולם כולו32. ושני הענינים באבן השתי' - (א) נקודה אחת (ב) הכוללת הכל (ממנו הושתת כל העולם) - מרומזים גם באותיות ד"שתי-ה"33 (ועד"ז בתיבת "ישת" ד"שת חשך סתרו" כנ"ל): ה"ד מורה על נקודת הביטול (קבלת עול) - ע"ד הענין ד"שופט"ק, וה"שת"ה מורה על התפשטות - כנראה בצורת האותיות ש, ת, וה - ע"ד הענין ד"יועץ"ק.

ובהדגשה יתירה בשנה זו - ה"תהא שנת אראנו נפלאות, שכוללת את רוב האותיות ד"שתי-ה", ובמקום ה"ד (ה"ש"ת)33 בא ה"נ"א; והכנה לשנה הבאה - ה"תהא שנת נפלאות בינה, עם המעלה דבינה (בחי' "יועץ"ק בערך לנקודת החכמה), ששרשו הוא למעלה מחכמה (רא"ל, אראנו)34.

ובשנה זו גופא - נמצאים כבר בסיום השנה, בחודש אלול - חודש החשבון והשנה שעברה וחודש ההכנה לשנה הבאה. ובחודש זה כבר עברנו את ז' הימים הראשונים, ז' ימי ההיקף35 (מיום ראשון עד יום השבת),

29) פרש"י חוקת כא, כא.

30) משלי י, כה.

31) יומא נג, ב.

32) שם נד, ב.

33) ולהעיר שבשנת ה"ש"ת (שנת הסתלקות כ"ק מ"ח אדמו"ר) התחילה תקופה חדשה בפעולתו ועבודתו כו'. ובפרט לאחר שעברו יותר מארבעים שנה מאז, כאשר ניתן לבני' לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע" (תבוא כט, ג).

34) ראה סה"מ מלוקט ח"ג ע' קסט. וש"ג.

35) ראה שו"ת הרשב"א ח"א ס"ט. הובא ונת' בד"ה ויהי ביום השמיני תרע"ח, תש"ד, תש"ה. ועוד.

עינים, ב' אזנים וב' נחירי האף. וגם הפה - טועם ("ח"ך אוכל יטעם"23) הן טעם מתוק והן טעם מר24. זאת-אומרת, שהוראת השופט (ובפרטיות השכל דנה"א) מקיפה ומורה כיצד צריך להתנהג בכל הענינים בחיים - "מטעמים" לשון רבים (כמבואר בתניא25), הן הענינים שהם "מתוקים" והן הענינים שהם "מרים" (בחיצוניות), אבל - מגלים בזה (וזה חלק מהוראת השופט), שבאמת ובפנימיות גם הדבר המר הוא "מתוק", ואדרבה - מתיקות נעלית יותר מדבר שהוא לכתחילה מתוק (ע"ד המעלה דחסדים הנסתרים).

באופן - שכל הפרטים ופרטי פרטים דחיי היהודי חדורים ומונהגים ע"פ הוראות ה"שופט" ו"יועץ" שלו - נשמתו.

וכך גם בכללות יותר - כל איש ואשה הם ה"שופט" וה"יועץ" דביתם ובני ביתם, וצריכים להנהיג את הבית ע"פ הוראות ועצות התורה.

עד בכללות עוד יותר, כנ"ל - שכל יהודי, אנשים נשים וטף, מקבלים על עצמם ומקיימים את הוראות השופט ויועץ הדור. ומשפיעים כך גם על אשתו ובני ביתו, עד על כל אלו שיכול להגיע אליהם.

עד גם בכללות העולם - באופן שכל העולם, גם עולם מלשון העלם והסתר26, עם כל פרטיו ופרטי פרטיו נעשה רשות היחיד חדור בנקודה אחת ויחידה דיחידו של עולם27 (מלשון העלם למעליותא, מבחי' "ישת חושך סתרו"28), כפי שמגלה את עצמו "בקרבו" ע"י "נביא אקים להם גו' כמוך", נשיא הדור

23) איוב יב, יא.

24) ראה רמב"ם הל' דיעות פ"ד.

25) פכ"ז.

26) ראה לקו"ת שלח לז, ד. ובכ"מ.

27) ראה תניא ספ"ג. ובכ"מ.

28) תהילים יח, יב.

לא להכנס עמו כלל בשקו"ט, כי חבל על הזמן

[.] ככל הדברים האלה הוא בהנוגע אליו: באם התלונות האמורות מוסיפות בו מרץ בלימוד התורה וקיום המצות והפצת המעיינות הוצה, אפשר ואולי כדאיות הן, אף שלא זוהי דרך החסידות דעבדו את ה' בשמחה. אבל אם נכונה חשש שלי - תלונות אלו מחלישות אותו בכל הנ"ל, וכהתחבולה המנוסה של היצה"ר לומר לאדם "כיון שבלא"ה אינך מצליח ולא תנצח אותי, אין כדאי גם להתחיל בזה וכו'" ח"ו, והשקר דטענה זו מבואר, שהרי הובטח כל אחד מאתנו בתוך כלל ישראל שיש לו חלק לעולם הבא ולא ידח ממנו נדח, ובדורנו זה מתוספת עוד נקודה בזה, וכמבואר במאמרים דשבת פ' עקב ושופטים אלו: והי' עקב - בעקבתא דמשיחא - תשמעון את המשפטים האלה - ודאי, לפי שהוא דור היותר אחרון ואין זמן לדחות הביירוים, ולזאת תשמעון ודאי - הרי בהתבוננות קלה יכול להוכיח להמלך זקן שאינו אלא כסיל בערמומית זו.

אבל נכון עוד יותר שלא להכנס עמו כלל בשקו"ט, כי חבל הזמן על זה נוסף על הענין דכל המתאבק עם מנוול כו', אלא ירגיז עליו את יצרו הטוב ויבאר לעצמו אשר אף שנאמר בדרא דעקבתא דמשיחא כי לא בחפזון תצאו, הדברים אמורים כשתתחיל הגאולה והיציאה מהגלות בפועל, משא"כ בהרגעים האחרונים דימי הגלות, אדרבה כל רגע ורגע מתגדל ערכו יותר ויותר, כיון שעוד מעט ויגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ (שבת קנא, ב), ולכן ההכרח לנצל כל רגע ורגע באופן היותר מועיל, וכיון שמעט אור דוחה הרבה חשך, פשוט שהעבודה בתורה ומצוותי' באופן ישר מועילה יותר מאשר דיחוי החושך ע"י שקו"ט עם היצה"ר, ועפ"ז מובן ג"כ ההכרח להרבות בלימוד פנימיות התורה ובכל יום דוקא - המביא לאהבתו ויראתו (ראה רמב"ם הל' יסוה"ת רפ"ב. הקדמת ס' החינוך בסופה), כיון שקב בזה מגין על כור של לימוד נגלה דתורה וכהוראת חכמינו ז"ל (שבת לא, סוף ע"א) אמר לי' מוטב אם לא כו'. וכמבואר בארוכה בלקו"ת ויקרא (ו' ע"א) עיי"ש.

(ממכתב ח' אלול ה'תשס"ז - נדפס בלקו"ש ח"ט ע' 265)

המדור מוקדש לעילוי נשמת החייל בצבאות השם

דורתן ישראל ע"ה בן - יכרלו להיים טובים ארוכים - אברהם וסילבי שיהיו ואנונו

נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"ז

ולעילוי נשמת שמעון בן יהושע ע"ה ומוניק בת אליהו מיארה ע"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידן "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

הן ברוחניות והן בגשמיות – עשירות בפשטות ממש!

יתירה מזו: לא רק שהוא צריך עשירות – אלא שלכל יהודי ישנה עשירות בפועל. ואפילו אם זה לא נמצא בגלוי ובגשמיות – אי"ז משום שהיא לא קיימת ח"ו, אלא שיהודי צריך גלויות זאת ע"י עבודתו. ואדרבה: עי"ז שמגלים זאת מתוך החושך – ה"ז נעשה באופן דיתרון האור מן החושך, תוספת ריבוי של שפע רב דגשמי ברכה, באופן של תגבורת החיות, שנעשה שטפון של גשמי ברכה אך ורק למעליותא, עד שזה מהפך את השטפונות שלא למעליותא לשטפונות דטוב וקדושה (עד להכנה ד"מלאה הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים").

ועאכ"כ בדורנו זה – הדור האחרון בגלות ודור ראשון של גאולה – לאחרי שסיימו הכל, וצריכה להיות רק קבלת פני משיח צדקנו בפועל – ודאי שהקב"ה מברך כל יהודי בעשירות בזהב בגשמיות וברוחניות, עד באופן (כפי שהי' ב"מי צאתך מארץ מצרים" כן הוא גם עתה "אראנו נפלאות") – ש"אין לך כל אחד ואחד מישראל שלא היו עמו תשעים חמורים לובים טעונים מכספה וזהבה של מצרים".

(קטע משיחות לילות ד', ה', ו' ושבת קודש פ' תרומה ה'תשנ"ב - מוגה. תרגום מאידית)

הקונטרס מוקדש לזכות התמימים השלוחים

לישיבת "תומכי תמימים – מלך המשיח" פורט לורדייל, פלורידה

ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770" ורב הקהילה הרה"ח **מרדכי ומשפ' שי' ענת**

הכוללים את כל ימי השנה (שעברה והבאה) – ה"ז מתאים עוד יותר לערוך חשבון צדק והכנות המתאימות לשנה הבאה בנוגע לעבודה הנ"ל ד"ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועצריך כבתחלה".

ונוסף על זה כבר עברו שלשה שבועות (למעליותא) שלמים מה"שבעה דנחמתא", ואוחזים כבר בהפטורה ד"אנכי אנכי הוא מנחמכם" ³⁶, מענה הקב"ה ³⁷ על טענת בני"ז ותאמר ציון עזבני ה' ואד' שכחני ³⁸, ובסגנון אחר – "עד מתי"? והקב"ה משיב ש"אנכי אנכי הוא מנחמכם", כולל – הנחמה בכפליים (אנכי אנכי) דגאולה האמיתית והשלימה.

ד. ויהי רצון, שע"י העבודה בקיום "שופטים גו' תתן לך בכל שערך", באופן ד"ואשיבה שופטיך גו' הנ"ל – יקויים זה בפועל ממש, ב"שערך" בארץ ישראל, וב"שערך" דביהמ"ק השלישי, ש"טבעו בארץ

שערי" ³⁹, ובנ"י ע"י עבודתם מעמידים זאת מחדש ⁴⁰, וביחד עם זה הבית המקדש עצמו (שהוא בנוי ומשוכלל למעלה ⁴¹) יורד מלמעלה למטה, ביחד עם קדש הקדשים ואבן השתי' שבו, שממנה הושתת כל העולם כולו.

ובעמדנו אחרי חמשה עשר באב – שמזלו ארי" ⁴², ר"ת (אב) אלול, ראש השנה, יוהכ"פ הושענה רבה ⁴³ – מנהג ישראל לאחל לכל יהודי ולכל בני"ז: כתיבה וחתימה טובה ⁴⁴, וגמר חתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה, בגשמיות וברוחניות וברוחניות ובגשמיות וגם יחד, והקב"ה ימלא משאלות לבב כל א' מישראל לטוב,

ובפרט – בקיום בקשת ותביעת כל אחד ואחת מישראל: "עד מתי"? "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ותיכף ומיד ממש.

(36) ישע"י נא, יב.

(37) ראה אבודרהם בסדר פרשיות וההפטורות בשם המדרש.

(38) שם מט, יד.

(39) מיכה ב, ט. וראה במדב"ר פט"ו, יג. ועוד.

(40) ראה גם לקו"ש חי"א ע' 98. ועוד.

(41) פרש"ע ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

(42) ספר יצירה פ"ה מ"ב. רש"י ר"ה יא, ב. ועוד.

(43) ש"ל"ה במס' ר"ה שלו (ריג, א). ועוד.

(44) ראה דרכי חיים ושולם סתרפ"ד.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה**

ולעילוי נשמת ר' **מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל**

ה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' – תבלחטיא – מרת חי' **דחל בת שפרינצא שנאל**

ולזכות כל משפחתם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די:

אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת'יה רות בת שרה – לזרעא חי' וקיימא

דחל יפה בת מינדל ושושנה חסיה בת מינדל – לזיווג הגון

דוד יעקב בן מינדל – לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות ולזיווג הגון

ולזכות **יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי'** – לברכה והצלחה בגשמיות וברוחניות

ולזכות **צבי בן חי' דחל** – לרפואה שלימה וקרובה

תורת החינוך החב"די

קלטות שמע, דיסקים לצפייה וחבורות קריאה של הרצאות ומאמרי חינוך מאלפים מאת רבנים, משפיעים ואנשי חינוך

הרב **מרדכי שמואל אשכנזי** • הרב **יוסף הכט** • הרב **מנחם מענדל גלובבסקי**
 הרב **יוסף יצחק יעקבסאן** • הרב **יצחק ערד** • הרב **מרדכי רוטנשטיין** • הרב **שמעון וייצהנדלר** • ועוד

להזמנת קטלוג חינם -
 טל: 03-9600667, 03-9607249:op
 ת"ד 2025, כפר חב"ד 72945.
 chinuch@015.net.il

ניתן להזמין מספר רב של הרצאות בדיסק אם-פי-3 סכונאי.

חובה לכל הורה ומחנך

צריך לדעת שזה בדיוק כפי ששומע זאת מהקב"ה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

כאשר ניתנת הוראה מה"אתפשטותא דמשה שבכל דרא ודרא"¹, עד נשיא דורנו, צריכים לדעת שזה בדיוק כפי ששומע זאת מהקב"ה בעצמו, שהרי 'רוח ה' דיבר בי ומלתו על לשוני'², ו"גלה סודו אל עבדיו הנביאים"³, ובמילא צריך לקבל את ההוראה בדיוק כפי שהיינו שומעים זאת מפי הגבורה עצמה.

על-דרך מה שנתבאר באגרת הקודש⁴, שבאם היינו שומעים זאת מאת הקב"ה בעצמו הרי היינו מבצעים בתכלית הדיוק, כך גם בעניינינו, שצריך למלאות (את ההוראה) בתכלית השלימות, ללא שום אמתלאות בדבר - וכמובא באחרונים שתיבת "אמתלא" מורכבת מהמילים "אמת-לא",

ולא להתווכח או ללמוד בזה פשט כזה או אחר, ועאכו"כ שלא ללמוד "פשט'לאך"...

ואין שום הבדל אם הוא אומר מאין המקור לזה או שלא אומר, כי הרי זה דבר בטוח ש"רוח ה' דיבר בי"!

- יש למלא את ההוראה בתכלית הזריזות, כפי שהוא אומר באגרת הקודש⁴ שזריזותו של אברהם היא שעמדה לנו,

ועי"ז נפעל הענין של "איל אחר נאחז בסבך בקרניו"⁵ - שהוא לוקח על עצמו את כל הענינים הבלתי רצויים, ונפעל הענין ד"ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור", כפי שאומרים בתפילות ר"ה,

שזוהי ההכנה לכתיבה וחתימה טובה בכל הענינים, עד לאופן של "ופרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה"⁶, עד הנקודה העיקרית - הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקינו.

(משיחת ש"פ ראה, מבה"ח אלול, ה'תשכ"ט - בלתי מוגה)

(1) ראה תקו"ז תס"ט. ועוד.

(2) ל' הכתוב - שמואל-ב כג, ב.

(3) ל' הכתוב - עמוס ג, ז.

(4) סכ"א (קלג, א).

(5) וירא כב, יג.

(6) ויצא כח, יד.

נשיא דורנו, והעיקר - שנשיא דורנו העמיד את עצמו במצב שתהי' לו שייכות עמו, ולכן, שייכות זו נצחית היא (בין אם הוא רוצה ובין אם אינו רוצה), ומשום זה מוכרח הוא להתנהג ע"פ הוראותיו של נשיא דורנו, בנוגע להפצת היהדות והמעיינות חוצה וכו' וכו'.

וכאמור - מכיון שיש לו שייכות עם נשיא דורנו, הרי זה מכריח אותו להתנהג כן, ואין לו ברירה להתנהג באופן אחר.

וכאשר טוען שיש לו בחירה כו', ובמכ"ש וק"ו: אם בנוגע לציווי הקב"ה יש לו בחירה, והידיעה שלמעלה אינה מכרחת את הבחירה כו', הרי עאכו"כ שכן הוא בנוגע לציווי של נשיא דורנו - אומרת החסידות: "לאו דוקא!" - הידיעה והציווי דלמעלה אינו מכריח את הבחירה, מכיון ש"ליבא לפומא לא גליא"¹, היינו, שענין זה לא נתגלה ונמשך בעולם הדיבור כו', משא"כ בנוגע לציווי דנשיא דורנו - נמשך ונתגלה הדבר בדיבור, ויתרה מזו: במעשה בפועל, ועד שמסר נפשו על ענין זה, ולכן, הרי זה מכריח את הבחירה! - אין לו ברירה אחרת, הוא מוכרח למלא את הוראותיו של נשיא דורנו!

ומה שטוען שיעשה זאת לאחר זמן - הנה למעלה ישנו אמנם הענין דמאריך אף כו', אבל כאשר מדובר אודות ציווי והוראה של נשיא דורנו - הרי הוא בעצמו הכריז והגיש שהכוונה היא שיעסקו בזה "עכשיו", ואמר שהכוונה היא אליו, ואמר שהכוונה היא שיהי' "טאפארו-דא-פלאחו" (הגרזן על העץ, מעשה בפועל)! ולכן, אין אפשרות לדחות זאת לאחר זמן!

הברירה היחידה שיש לו היא להלחם נגד נשיא דורנו ח"ו, שבזה לוחם הוא נגד המציאות שלו, מה שמוכרח להתנהג ע"פ הוראותיו של נשיא דורנו!

ומכיון שידוע שאין לו ברירה אלא למלא את הוראותיו של נשיא דורנו, וסוכ"ס יהי' מוכרח להתנהג כן - הרי מוטב שיעשה זאת מלכתחילה תיכף ומיד, ובאופן דחסד ורחמים (מכיון שלא יהי' צורך להכריחו כו'). וכידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר² שאמר בהתחלת נשיאותו - שרצונו שהנהגה תהי' בחסד וברחמים כו'. וכמו כן ידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר³ "א' חסיד איז א' קלוגער" (החסיד הוא פיקח), ולכן, בידעו שסוכ"ס לא תהי' לו ברירה, ויהי' מוכרח להתנהג כן - הרי הוא מתנהג כך מלכתחילה, ובמילא הרי זה בחסד וברחמים כו'.

(משיחת ש"פ ויקרא ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

(1) זו"ח בראשית ח, א. וראה ג"כ זח"א רנג, א.

(2) ראה "היום יום" כ"ף מ"ח. ובכ"מ.

(3) סה"ש השי"ת ע' 9-48. תש"ב ע' 6. 117.

השטפונות - הכנה ל"מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים"

[.] כל יהודי שייך לכל לראש ל"זהב". ובפשטות - שכל יהודי צריך להיות בעשירות,

במילוי הוראותיו של הרבי אין בחירה חפשית!

[.] ההוראה בנוגע לפועל: כל א' יודע שהיתה ויש לו שייכות עם כ"ק מו"ח אדמו"ר